ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Ἡ πεθερὰ *(Στὸν γαμβρό της, μόλις ἐπιστρέφουσα ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν της).*— Λοιπόν, γαμπρέ μου, ποῦ θὰ μὲ πᾷς τώρα ; Τί θὰ μοῦ δείξῃς στὴν πόλι σας ;

Ὁ Γαμπρός. — Τὸ... σταθμὸ τοῦ σιδηροδρόμου !...

***

Στὸ Πλημμελειοδικεῖο

Ὁ Πρόεδρος *(στὸν κατηγορούμενο στὸν ὁποῖο μόλις ἀπήγγειλε τὴν εἰς 15 μηνῶν καταδίκην του)* — Ἔχεις νὰ προσθέσῃς τίποτα κατηγορούμενε ;

Ὁ Κατηγορούμενος. — Νὰ προσθέσω ; Τί λὲς κ. Πρόεδρε ; Ἐγὼ ἔλεγα ν' ἀφαιρέσω...

***

Συζυγικαί...ἀβρότητες

Ἐκείνη. — Καὶ τολμᾶς νὰ μὲ βλέπῃς ἀτὰ πρόσωπο ;

Ἐκεῖνος. — Γιατὶ ὄχι ! Μὲ τὸν καιρὸ ὅλα τὰ συνειθίζει κανείς !...

※

Η ΤΡΙΧΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΝΥΧΙΑ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

Συμβαίνει πολλὲς φορὲς νὰ μεγαλώνουν ἡ τρίχες καὶ τὰ νύχια τῶν νεκρῶν καὶ μετὰ τὸ λυώσιμο τοῦ σώματός των. Ἀναφέρεται μάλιστα ἡ περίπτωσις μιᾶς γυναικὸς τῆς ὁποίας τὰ μαλλιὰ εἶχαν τόσο μεγαλώσει, ὥστερ' ἀπὸ σι ραντατοεῖς χρόνους μετὰ τὴν ταφή της, ὥστε βγαίναν ἔξω ἀπὸ τὶς χαραμάδες τοῦ τάφου της. Μόλις ὅμως τ' ἀγγίξ ιν, τριφθῆκαν καὶ μεταβλήθηκαν ἀμέσως σὲ σκόνη.

Κατὰ τὸν Μεσαίωνα, ποὺ ἡ ἀμάθεια κι' ἡ δεισιδαιμονία βασιλεύαν σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη, τὰ φαινόμενα αὐτὰ ἔκαμαν ὥστε τοὺς νεκροὺς τῶν ὁποίων ἡ τρίχες ηὔξανον μετὰ θάνατο, νὰ τοὺς θεωροῦν ὡς βρυκόλακες. Τοὺς ξεθάβαν, ἔκαιγαν τά σώματά τους καὶ σκορποῦσαν τὴ σκόνη τους στοὺς τέσσερις ἀνέμους.

※

ΣΚΕΨΟΥΛΕΣ

Ὁ ἔρως εἶνε πόλεμος· γι' αὐτὸ καὶ ὅλες οἱ ἐρωτικὲς λέξεις εἶνε στρατιωτικές : Νικητὴς ἔρως, ἔρως νικημένος, κατάκτησις καρδίας, ὑποδουλώνω μιὰ καρδιά, κυρία μου εἶμαι αἰχμάλωτός σας, δεσμὸς καρδιᾶς, καρδιὰ ἀπόρθητη, ἐκπόρθησις καρδιᾶς, καλὲ αὐτὸς μὲ καταδιώκει, μοῦ κάνει σωστὴ πολιορκία,ἔρως ἀνίκανος, κτλ. κτλ.

ιιι